

[Skatteministeren]

re fradragsretten for ejendomsskatter vil kunne opnå vedtagelse. Derfor har jeg ingen aktuelle planer om at fremsætte et sådant forslag.

De stigende ejendomsskatter vækker naturligvis min bekymring. Beslutning om ejendomsskatternes størrelse er imidlertid et kommunalt anliggende.

Spm. nr. S 109

Til *miljøministeren* (26/10 87) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange fredningsager efter naturfredningslovens kapitel 3 Skov- og Naturstyrelsen (tidligere Fredningsstyrelsen) har rejst inden for de sidste 5 år, og hvor mange styrelsen påtænker at rejse inden for den kommende 5-års-periode, samt hvilket kursskifte i fredningsarbejdet direktøren for styrelsen giver udtryk for i Midtjyllands Avis den 20. oktober 1987?»

Begrundelse

I Midtjyllands Avis den 20. oktober 1987 skriver Skov- og Naturstyrelsens direktør, Leo Bjørnskov, i en kronik bl.a. følgende:

»Naturbeskyttelsesarbejdet er selvsagt under udvikling. Hovedvægten har hidtil i stor udstrækning ligget på, hvad nogle har kaldt »museumsagtige fredninger af naturarealer af ganske særlig interesse«.

Svar (5/11 87):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Skov- og Naturstyrelsen har over for mig oplyst følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Der rejses og gennemføres hvert år 20-25 fredninger, og der verserer for tiden ca. 100 fredningssager for fredningsnævn og Overfredningsnævnet.

Praksis med hensyn til gennemførelse af fredninger er den samme nu som tidligere. Langt det overvejende antal fredningssager efter naturfredningslovens kapitel 3 rejses af Danmarks Naturfredningsforening eller af de regionale fredningsmyndigheder, mens Skov- og Naturstyrelsen kun rejser enkelte større fredningssager af national betydning samt visse mindre fredningssager af en mere speciel karakter.

Af fredningssager, styrelsen har rejst de senere år, kan nævnes Saltbækvig, Aggersborggaard og Margrethe Kog. En fredning for Tøndermarsken søges på grund af sagens særlige karakter gennemført ved lov.

Til gengæld forbereder, rejser og gennemfører Skov- og Naturstyrelsen alle fredningssager på søterritoriet, jf. naturfredningslovens § 60.

Af sådanne større fredninger kan nævnes Vadehavet, Ringkøbing Fjord, Hirsholmene og Stavns Fjord.

Det kan ikke på indeværende tidspunkt oplyses, hvor mange fredningssager Skov- og Naturstyrelsen vil rejse de kommende år, men det er styrelsens hensigt at styrke indsatsen på dette område. Det gælder ikke mindst gennemførelse af fredninger på søterritoriet, hvor Danmark har en særlig forpligtelse til at beskytte større, internationalt værdifulde, lavvandede havområder.

Det kan tilføjes, at miljøministeren i sin redogørelse af 2. marts 1987 til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg (»Den grønne Strategi«) har bebudet, at Skov- og Naturstyrelsen inden udgangen af 1988 vil udarbejde en handlingsplan for gennemførelse af fredninger på land- og søterritoriet.

Som det fremgår heraf, er der ikke tale om, at Skov- og Naturstyrelsen har foretaget et kursskifte i administrationen af naturfredningslovens bestemmelser om fredningssager på land- og søterritoriet. Men styrelsens direktør har i sin kronik i Midtjyllands Avis og i en række andre sammenhænge ønsket at markere nødvendigheden af et bredere spektrum af virkemuligheder i naturbeskyttelsesarbejdet, herunder især, at et naturhensyn skal tages i selve tilrettelæggelsen af produktionen.«

Spm. nr. S 111

Til *arbejdsministeren* (26/10 87) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren oplyse, om der i dansk lovgivning findes procentregler eller andre regler for udenlandske investorer med hensyn til opkøb i Danmark af hele virksomheder eller dele heraf?«

Begrundelse

Som bekendt er der i perioder et vist opkøb af danske virksomheder fra udenlandsk side.